

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2094

Vragen van het lid **Nicolai** (VVD) aan de ministers van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *snoeprisjes voor WAO'ers*. (Ingezonden 26 februari 2009)

1

Bent u bekend met het bericht «Snoeprisjes voor WAO'ers»?¹

2

Is het waar dat de overheid de afgelopen jaren miljoenen heeft uitgegeven aan reis- en verblijfskosten voor in het buitenland woonachtige arbeidsongeschikte Nederlanders die zich moeten laten herkeuren én aan UWV-teams die in het buitenland herkeuringen uitvoeren? Zo ja, acht u dit wenselijk?

3

Waarop baseert het UWV de opvatting dat de kwaliteit van de herbeoordeling door lokale artsen in het buitenland onder de maat is? Heeft het UWV dit afgestemd met de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en is deze het met dit oordeel eens? Is de huidige kostbare methode in uw ogen passend of zijn er alternatieven om tot herkeuring te komen? Zo ja, welke?

4

Bestaat er voor Nederlanders die in het buitenland wonen een wettelijk recht op vergoedingen voor reis- en

verblijfskosten wanneer een herkeuring op arbeidsongeschiktheid dient plaats te vinden? Zo ja, in welke regeling is dit vastgelegd? Zo nee, hanteert het UWV

beleidsregels/afspraken waarin is uiteengezet welke onkosten, tot welk maximum, voor vergoeding in aanmerking komen? Kunt u deze de Kamer doen toekomen?

5

Hoe beoordeelt u de opvatting van het UWV dat een kosten-batenanalyse niet nodig is, omdat het kabinet nu eenmaal opdracht heeft gegeven in het buitenland woonachtige arbeidsongeschikten te herkeuren? Hoe verhoudt zich dit tot de doelmatigheidsdoelstellingen van het kabinet?

6

Hoeveel WAO'ers wonen in het buitenland, uitgesplitst naar landen? Hoeveel van deze WAO'ers zijn al herkeurd en hoeveel moeten de komende jaren nog herkeurd worden?

7

Bent u bereid de Kamer binnen drie weken een overzicht te sturen van de jaarlijkse reis- en verblijfskosten van WAO'ers die naar Nederland zijn gevlogen om herkeurd te worden, de gemiddelde kosten per persoon en de aard van die kosten (bijv. retourticket, overnachting etc.)? Kunt u daarin ook de jaarlijkse kosten meenemen die de speciale UWV-teams maken om in het

buitenland herkeuringen uit te voeren, uitgesplitst naar land? Kunt u tot slot uiteenzetten welk percentage van de gekeurde personen alsnog (gedeeltelijk) arbeidsgeschikt blijkt?

¹ De Telegraaf, 25 februari 2009.

Antwoord

Antwoord van minister **Donner** (Sociale Zaken en Werkgelegenheid), mede namens de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (ontvangen 26 maart 2009)

1

Ja.

2

Nee. Uit door UWV verstrekte cijfers blijkt dat het UWV in de periode 2005–2008 (tijdens de huidige herbeoordelingsoperatie) totaal € 0,28 miljoen uitgaf aan reis- en verblijfskosten van in het buitenland wonende arbeidsongeschikten die gekeurd moesten worden. De kosten van keuringen door UWV'ers in het buitenland bedroegen totaal € 0,04 miljoen.

3

Het UWV neemt niet het standpunt in dat de kwaliteit van de (her)beoordeling door lokale artsen in het buitenland onder de maat is. Op basis van Europese verordeningen en bilaterale verdragen leveren buitenlandse organen medische informatie. Deze informatie voldoet in de regel aan de eisen die aan een

goede medische rapportage kunnen worden gesteld. De huidige uitvoeringspraktijk van het UWV is dat de beoordeling van de arbeids(on)geschiktheid in beginsel wordt gebaseerd op de van het buitenlandse orgaan verkregen medische informatie. Een probleem is vaak dat op basis van die medische informatie niet goed vastgesteld kan worden welke resterende functionele mogelijkheden betrokkene heeft. De beroepsrechter en de Tuchtcolleges voor de Gezondheidszorg stellen zware eisen aan de vertaling van medische rapportages naar het oordeel of betrokkene functies kan verrichten zoals die in het geautomatiseerde UWV-systeem zijn opgenomen. Indien de ontvangen medische informatie onvoldoende basis geeft voor een verantwoorde beoordeling, wordt geprobeerd nadere informatie te verkrijgen van de betrokken buitenlandse arts. Als dan nog geen verantwoorde beslissing genomen kan worden, wordt de klant door het UWV in het woonland beoordeeld of wordt hij naar Nederland opgeroepen. Dit acht ik een verstandige lijn. Voor wat betreft de beoordeling van de kwaliteit van de medische zorg van buitenlandse artsen is er geen aanleiding voor afstemming met de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS). De minister van VWS is slechts aanspreekbaar voor de kwaliteit van de zorg in Nederland. Beoordeling van de zorg van buitenlandse artsen is alleen aan de orde ingeval een arts met een buitenlands diploma in Nederland zijn beroep wil uitoefenen.

4
In de regelgeving rond arbeidsongeschiktheidsuitkeringen is bepaald dat personen die opgeroepen worden voor een (her)keuring in door het UWV vast te stellen gevallen recht hebben op vergoeding van reis- en verblijfkosten¹. UWV legde in de *Beleidsregel kostenvergoedingen Wet WIA*² haar beleid in deze vast. Voor de andere regelgeving (WAJONG, WAO en WAZ) wordt het zelfde beleid gevoerd.

5
Het UWV heeft de taak de regelgeving uit te voeren, en doet dit op zorgvuldige en doelmatige wijze. Uit niets blijkt dat de herkeuring van in het buitenland wonende arbeidsongeschikten ondoelmatig is. Het is overigens moeilijk voor te stellen dat de herkeuring van in het buitenland wonende arbeidsongeschikten om financiële redenen nagelaten zou kunnen worden. Er zou dan immers geen sprake zijn van een gelijke behandeling van verzekerden. Dit neemt niet weg dat de kosten in het oog worden gehouden.

6
In 2006 werden in totaal 18.946 WAO-uitkeringen geëxporteerd, het grootste deel hiervan ging naar EU-landen (74%). Voor een nadere uitsplitsing per land verwijs ik u naar het UWV-rapport «*Export uitkeringen 2006*»³. De herbeoordelingsoperatie wordt dit jaar afgerond.

7
Uit door het UWV verstrekte gegevens blijkt dat het UWV in de periode 2005–2008 5.329 in het buitenland wonende arbeidsongeschikten herkeurd heeft. Zeven procent hiervan (390 arbeidsongeschikten) is voor een keuring naar Nederland gekomen en vier procent (220 arbeidsongeschikten) is in het buitenland door het UWV gekeurd. De reis- en verblijfkosten bedroegen in de periode 2005–2008 totaal € 0,28 miljoen, dat is gemiddeld € 722 per persoon. Uit overwegingen van doelmatigheid voerde het UWV in Spanje, Portugal en Frankrijk 220 keuringen ter plaatse uit. Deze projecten kostten in de periode 2005–2008 totaal € 0,04 miljoen, dat is gemiddeld € 183 per persoon. Van de door het UWV ter plaatse herkeurde arbeidsongeschikten is van 6% de uitkering beëindigd, van 7% werd de uitkering verlaagd en van 7% verhoogd. Van de voor een keuring naar Nederland gehaalde personen is van 9% de uitkering beëindigd, van 8% is

de uitkering verlaagd en van 7% is de uitkering verhoogd.

¹ Artikel 41a WIA, artikel 26 WAO, artikel 42 WAZ, en artikel 34 WAJONG.

² Besluit van de Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen, van 13 december 2005, Staatscourant 2005, nummer 246, pagina 94

<http://www.uwv.nl/Images/Beleidsregel%2520kostenvergoeding%2520Wet%2520WIA%2520Edo_tcm26-174818.pdf>

³ *Export uitkeringen 2006*, UWV-rapport van oktober 2007

<http://www.uwv.nl/Images/Export_uitkeringen_2006_tcm26-120328.pdf>